

ЗІ «СВІТЛИЦЕЮ» В СЕРЦІ

25 листопада 2014 року в Центрі творчості дітей та юнацтва «Соняшник» члени клубу «Берегиня» Академії пенсіонерів відвідали зразковий музей народного побуту «Світлиця».

Академісти клубу «Берегиня» уважно слухають розповідь екскурсовода

Тетяна Ільюшина
керівник зразкового музею
народного побуту «Світлиця»

Керівник музею Тетяна Петрівна Ільюшина розповіла про роботу Центру творчості, про просвітницьку діяльність самого музею, який є осередком національного та патріотичного виховання дітей та учнівської молоді міста.

Особливо сподобалась академістам розповідь у самій світлиці про селянську хату кінця XIX - початку XX ст. Відвідувачі потрапили начебто у своє дитинство. Зворушливо слухали розповідь про піч, піл, жердку, образи, неодноразово доповнювали екскурсовода своїми життєвими спогадами. Тому

зустріч видалася щирою, теплою та відвертою. Були проведені конкурси на кращу колядку та шедрівку, колисанку, зав'язування хустки, а також напередодні свята згадали українські різдвяні страви.

Після традиційно проведеної екскурсії господарі Центру творчості пригостили гостей трав'яним духмяним чаєм із солодощами.

Варто зазначити, що учасники клубу «Берегиня» зробили щирий запис з підписами у книзі відгуків музею.

На завершення зустрічі у «Світлиці» учасники заспівали українські народні пісні, а також отримали солодкі подарунки від Благодійного фонду Костянтина Єфименка.

КУЛІНАРНИЙ УРОК

Кожна господиня мріє, щоб новорічний стіл був особливим, а страви, приготовлені спеціально для цього свята, вразили і гостей, і рідних. Вишукані найдки можна спробувати в ресторані, а можна приготувати самостійно.

Раїса Рясова

На перший погляд, ресторанный страву здаються важкими для власного приготування, але майстер виробничого навчання Білоцерківського вищого професійного училища № 13 Тетяна Миколаївна Осьнірко довела академістам клубу «Серпанок», що вишукані страви можна робити легко, з задоволенням створювати кулінарні шедеври.

Новорічна кулінарна майстерня у клубі була спрямована на правильну подачу і прикрасу страв, але обмежитися тільки цим напрямом не вдалося, а запланованої години майстер-класу виявилось замало. Понад дві години не відпускали академісти викладача, але пройшли вони надзвичайно швидко. Адже коли цікаво,

то час проходить непомітно.

Тетяна Миколаївна доступними словами пояснила принципи приготування різних страв, правильного поєднання тих чи інших інгредієнтів, найкращої обробки та гарної подачі. Але це лише маленька часточка тієї інформації, яку дізналися учасники «Кулінарної майстерні».

Випускники училища, учні майстрині, працюють шеф-кухарями провідних рестораних комплексів нашого міста, а свої фірмові страви створили саме під її чуйним керівництвом. Рецепти фірмових страв із покроковим приготуванням знають відтепер і академісти клубу. Немов опинившись на кулінарному шоу, де почуття смаку, стилю та натхнення злилися воедино, усі присутні отримали колосальне задоволення від майстер-класу.

Секрети кулінарного мистецтва уважно слухають і чоловіки клубу «Серпанок». Куратор Олександр Яшук (перший ліворуч) не виняток!

СВЯТО ВИШИВКИ

Академісти клубу «Ярославна» присвятили своє чергове засідання українській народній вишивці.

Ніна Батура

На столах дбайливо розстелили вироби наших майстринь, на багатьох академістах – вишиті сорочки. Ось ніжний і красивий комплект із скатертини, серветок і рушника. Все вишито однаковим ніжно-голубим орнаментом. Це вишивала собі посаг Світлана Ніколайчук. А ось розквітчані різноманітними візерунками рушники Зої Ціліцької. А це чудовий пасхальний рушничок Ольги Терещенко. А Галина Криницька принесла показати сорочку своєї бабусі.

(нині Житомирщина) за смерть свого чоловіка, наказавши убити всіх мужчин, а юнаків і хлопчиків забрати в рабство. З того часу впродовж декількох століть жінки на знак смутку вишивали тільки чорними нитками з невеликим вкрапленням червоного.

А Ганна Урупа змістовно і цікаво розповіла, як ще довго після війни жінки робили полотно самотужки.

Також багато рушників представила на заході Ганна Урупа та з неабиякою гордістю продемонструвала фотографії, де вона разом зі своїми подружками в українських костюмах.

І почалися розповіді про далеку історію української вишивки. Ці оповіді сягали далеко в глибину віків. Цікаво розповідали, якими в сиву давнину були вишиті рушники, як вони називалися, для чого були призначені. Це навіть у нашому солідному віці неймовірно цікаво слухати, адже багато нового дізналися про щоденний побут українця.

Сумною була розповідь про вишиванки за часів княгині Ольги. Вона жорстоко помстилася древлянам

Як воно «народжувалося» і до моменту оздоблення його вишивкою. Скільки нелегкої ручної праці вкладали жінки в свої вироби!

І звичайно, як же бути святу без української пісні! Ось виходить соліст Олексій Кириченко (як годиться, в гарній українській вишиванці) і своїм баритоном починає: «Сорочку мати вишила мені...». Та згодом уже всі академісти підхоплюють і з задоволенням підспівують солістові. І потепліли обличчя, усміхнулися, напевно, згадали свою молодість, дитинство, ті щасливі й безтурботні роки.

За умілі ручки майстринь та на знак вдячності за участь у святі також пройшла церемонія нагородження всіх учасників заход, яку провів куратор клубу Степан Ребенко.

